

Nieuw-Vlaams Magazine

oktober 2013

■ Verandering voor Vooruitgang

N-VA congresseert op 31 januari en
1 & 2 februari 2014

- De Vlaamse Regering investeert in bedrijven én gezinnen

N-VA-Kamerlid Theo Francken:

Migratiebeleid moet streng en rechtvaardig zijn

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

249 648 euro

De taxikosten van de drie gesloten jeugdinstituten in België bedroegen vorig jaar 249 648 euro. In 2011 kwam de factuur op 187 796 euro. Dat vernam N-VA-Kamerlid Koenraad Degroote van Justitieminister Turtelboom (Open Vld). Jeugdige delinquenten worden per taxi van hun instelling naar bijvoorbeeld de rechtbank gebracht: niet alleen een dure maar ook een risicovolle praktijk. De N-VA bepleitte daarom opnieuw haar voorstel voor videoconferenties.

Econoom Geert Noels

@GeertNoels op 6/10/2013

Noem symbolische BTW-verlaging op elektriciteit alles wat je wil (suggestie: verkiezingsstunt), maar geen relanceplan aub.

Politoloog Carl Devos (UGent)

@devoscarl op 8/10/2013

Een Nobelprijs voor theoretische relancedeeltjes. Als die er ooit komt, is België voorlopig weer een kanshebber.

Nou moe

48 miljoen euro - dat is meer dan een vierde van het totale pakket relancemaatregelen van Di Rupo - gaat naar een lastenverlaging voor de windmolenparken op de Noordzee. Toeval of niet? Minister Johan Vande Lanotte (sp.a) is immers voorzitter van Electrawinds, dat deze windmolens bouwt en uitbaat. Journaliste Ann Peuteman (*Knack*) zag de bui al hangen in mei 2012: "Dat hij in de loop der jaren echt gepassioneerd is geraakt door hernieuwbare energie, lijkt buiten kijf te staan. Het probleem is dat hij zich daar niet alleen als minister voor inzet, maar ook als havenbaas en als bestuurder van private bedrijven. Dat levert soms hallucinante situaties op." Quod erat demonstrandum ...

BELASTINGSMATREGELEN VAN 20 RIJKE LANDEN IN 2010-2013

T: belastingtarief B: belastbare basis ▲: belastingverhoging ▼: belastingverlaging = gelijk

	Persoon-belastingen		Veroor-schaps-belasting		Btw		Sociale bijdragen		Accijzen		Vermogens-belastingen	
	T	B	T	B	T	B	T	B	T	B	T	B
Australië	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Oostenrijk	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
België	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Canada	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Denemarken	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Finland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Frankrijk	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Duitsland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Griekenland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Ierland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Italië	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Japan	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Nederland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Noorwegen	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Portugal	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Spanje	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Zweden	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Zwitserland	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Verenigd Koninkrijk	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
Verenigde Staten	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲

© De Tijd, 12/10/2013

De voorbije drie jaren heeft België aanzienlijk vaker de belastingen verhoogd dan andere rijke landen, zo rapporteert het Internationaal Monetair Fonds (IMF). Dat is even vaak als Griekenland en Portugal. Tijdens een lezing aan de Universiteit Gent liet Di Rupo weliswaar verstaan dat de hoge belastingen in dit land geen probleem zouden zijn omdat we veel terugkrijgen voor dat geld. Maar uit een onderzoek van Voka blijkt alvast dat dit niet klopt: de inwoners van 19 andere Europese landen krijgen veel meer terug voor hun belastinggeld dan de Belgen.

“Het is bedrieglijk eenvoudig om een bevolking onrechtvaardigheden te laten slikken. Geef de échte info met mondjesmaat, uitgesmeerd over de tijd. Ga intussen nog meer schulden aan, zodat de burger het niet te hard voelt. Onze kinderen trakteren toch.”

Véronique Goossens (Kanaal Z)
Knack.be, 7/09/2013

Goed bezig

De Senaat wordt zo goed als afgeschaft. Tenminste: dat is toch het beeld dat de regering-Di Rupo tracht op te hangen. Want in de realiteit blijft de Senaat een flink uit de kluiten gewassen instelling. Na de verkiezingen van volgend jaar verdwijnen weliswaar de rechtstreeks verkozen senatoren en verliest de Senaat haar wetgevende en controlerende taken. Toch blijven er tot vijf commissies mogelijk. "Wat gaan die doen als er geen wetgevend werk meer is en de regering niet meer gecontroleerd kan worden door de Senaat? En waarom moet er nog een bureau zijn met een voorzitter, twee ondervoorzitters en twee andere leden? Waarom zijn er nog buitenlandse reizen nodig?" vraagt Senaatsfractievoorzitter Huub Broers (N-VA) zich af. Zijn conclusie: "De Senaat zal straks de eerste serviceclub zijn waarvan de leden betaald worden ..."

6

Verandering voor Vooruitgang. Dat is het centrale thema van het congres dat de N-VA op 31 januari en 1 en 2 februari organiseert. “Wij kiezen niet alleen voor verandering, maar ook resoluut voor de weg vooruit”, legt congresvoorzitter Ben Weyts uit.

12

Naar aanleiding van de Wereldverzetdag tegen Armoede op 17 oktober hadden we een gesprek met Lies Jans en Piet De Bruyn, die zich in het Vlaams Parlement inzetten voor een doeltreffend armoedebeleid.

14

Karen Alders is schepen in Diepenbeek en geeft al acht jaar les in een school in Herk-de-Stad. Ze is tevreden dat de N-VA zowel het technisch als het beroepssecundair onderwijs wil versterken.

15

“De regering spreekt over ‘belastingen verschuiven’, maar in de praktijk blijft enkel het verhogen overeind.” Wouter Torfs, CEO van Schoenen Torfs, deelt de bezorgdheid van de N-VA.

Verandering voor Vooruitgang

Eerstdaags valt de bundel met basisteksten van ons partijcongres ‘Verandering voor Vooruitgang’ in uw bus. Basisteksten, want het werk is nog lang niet klaar. Het woord is nu immers aan u. Een N-VA-partijcongres is een grootscheepse oefening in basisdemocratie. U bepaalt waarheen wij met de N-VA gaan.

Maar dit congres gaat over veel meer dan onze partij. Dit congres gaat over onze toekomst. Over de toekomst van onze kinderen. Over de toekomst van onze kleinkinderen. Wij moeten nu onze verantwoordelijkheid nemen om onze welvaart en ons welzijn te verzekeren.

We moeten dan ook keuzes maken. Wij zijn ondertussen Europees belastingkampioen. Volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) verhoogde België aanzienlijk vaker de belastingen dan andere rijke landen. We bevinden ons daarmee in het ‘selecte’ gezelschap van Griekenland en Portugal.

Genoeg is genoeg

Volgens Elio Di Rupo is dat positief. Want, zegt hij, hoge belastingen zijn een teken van hoge welvaart. Vraag maar aan de arbeiders van Ford Genk, Arcelor Mittal of Caterpillar. Vraag maar aan de 19 000 ondernemers die failliet gingen. Vraag maar aan de 240 000 Vlamingen die zonder werk zitten ...

Genoeg is genoeg. Wij willen af van de steeds stijgende belastingdruk, de torenhoge schulden en de woekerende overheid. Wij willen werken lonend maken, ondernemen aanmoedigen en investeren stimuleren. Wij willen een sociale zekerheid die sociaal en zeker is. En wij willen dat mensen hun verantwoordelijkheid nemen.

Maar willen wij iets structureel veranderen, dan moeten wij de structuren veranderen. Wij kunnen de fundamentele democratische problemen van dit land wel even onder de mat vegen. Maar eerder vroeg dan laat struikelen we weer over de puinhoop. Er is maar één oplossing die stabiliteit en communautaire rust kan brengen: het confederalisme.

Onder leiding van congresvoorzitter Ben Weyts slaan wij met ons congres een nieuwe weg in. De weg naar verandering. De weg naar vooruitgang. Kortom: Verandering voor Vooruitgang.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Landbouwers zitten op de goede (digitale) weg

De Vlaamse overheid wil dat zoveel mogelijk formaliteiten en aanvragen digitaal gebeuren en dus niet langer op papier. Dat maakt de verwerking makkelijker, het is tijdsbesparend en bovendien beter voor het milieu.

“De landbouwers zijn alvast goed op weg”, merkte Vlaams volksvertegenwoordiger **Wilfried Vandaele** op. Tegen 2014 moeten die alle belangrijke aangiften digitaal doen. “In 2012 dienden ze al 19 883 digitale verzamel aanvragen in, tegenover 11 694 op papier. En in 2013 daalde het aantal papieren aanvragen naar 4 138, terwijl er liefst 27 255 elektronisch werden ingediend. Dat is 87 procent.” Het gaat daarbij om premie-aanvragen, mestgegevens, bedrijfstoelagen, agro-milieuverbintenissen en beheerovereenkomsten.

Mini-relance is onvoldoende voor maxi-problemen

“Met een mini-relanceplan bevestigt de ploeg van **Elio Di Rupo** nog maar eens dat ze niet verder geraakt dan *le faisable*. Geen structurele oplossingen dus, maar slechts het maximaal haalbare binnen de huidige Belgische context”, stelt Kamerfractievoorzitter **Jan Jambon** vast.

De federale regering-Di Rupo is het dan toch eens geraakt over de begroting 2014 en het concurrentie- en tewerkstellingspact. Maar dat is zijn naam niet waardig, want het gaat in dit miniatuur-relanceplan slechts om 165 miljoen euro aan maatregelen (0,04 procent van het bruto binnenlands product) die nauwelijks impact zullen hebben.

De loonkostenhandicap beperken was een van de grote werken van de regering-Di Rupo. Maar de loonkost in België steeg in de eerste helft van dit jaar nog steeds sneller dan in de drie buurlanden. De handicap blijft dus groter worden. “Het is stuitend dat deze federale regering de echte problemen voor zich uitschuift. De Vlaamse bedrijven krijgen wel extra lasten te slikken, maar ze krijgen geen oplossingen voor hun problemen”, zegt **Jan Jambon**. “Eerst verhoogt men de lasten voor ondernemers met enkele honderden miljoenen, bijvoorbeeld via een aanslag op hun pensioen (liquidatiebonus) of via de zogenaamde fairness-taks. En nu zouden ondernemers blij moeten zijn met wat gemorrel in de marge.”

N-VA wil donorkaart in het leven roepen

België was dit jaar gastland van de Europese Dag voor Orgaandonatie. “Goed nieuws”, vindt senator **Louis Ide**. “Het is positief dat orgaandonatie op deze manier meer aandacht krijgt. Maar het zou nóg positiever zijn als de politiek mijn wetsvoorstel voor de invoering van een ‘donorkaart’ zou goedkeuren.”

Louis Ide diende begin 2012 al een wetsvoorstel in waardoor de huisarts een donorkaart zou kunnen uitreiken. Met zo’n donorkaart geeft iemand uitdrukkelijk te kennen dat hij na overlijden zijn of haar organen wil afstaan. De huisarts is de vertrouwenspersoon bij uitstek om uitleg te geven, zodat mensen een weloverwogen beslissing kunnen nemen.

In juni 2012 werd Ides voorstel goedgekeurd in de Senaat, maar het is intussen nog steeds niet behandeld in de Kamer.

Fiscus geeft N-VA gelijk

In het voorjaar brachten Kamerleden Peter Dedecker en Jan Jambon de financiële vehikels van het ACW aan het licht. Volgens hen heeft het ACW fiscale fraude gepleegd via de coöperatieve vennootschap (cvba) Sociaal Engagement.

Dat was voldoende voor de Bijzondere Belastinginspectie (BBI) om een onderzoek te starten naar Sociaal Engagement en klaarheid te scheppen in het dossier. Dat onderzoek is nu rond. De krant *De Standaard* onthulde de brief die de BBI verstuurde naar het ACW. Daaruit blijkt dat het ACW alleen al in 2010 onterecht geen belastingen betaalde op een bedrag van 8 miljoen euro. Het ACW krijgt nu een maand de tijd om de belastinginspectie te overtuigen dat de aantijgingen niet correct zijn.

De BBI vindt dat Sociaal Engagement ten onrechte kosten voor personeel heeft afgetrokken. Op de loonlijst van de coöperatieve vennootschap Sociaal Engagement zou personeel staan dat eigenlijk niet voor de vennootschap werkt, maar dat elders in de beweging actief is. Volgens de BBI vervulde Sociaal Engagement evenmin alle voorwaarden om te kunnen genieten van de aftrek voor de zogenaamde definitief belaste inkomsten (DBI) voor de winstbewijzen van Belfius.

Ook onderzoek door het parket

De BBI geeft N-VA-Kamerlid Peter Dedecker dus in eerste orde gelijk als hij stelt dat het ACW onterecht geen belastingen betaalde. Naast het onderzoek van de BBI loopt er ook nog een onderzoek van het parket naar andere elementen uit het dossier, waaronder de mogelijke schriftvervalsing of misbruik van vennootschapsgoederen.

“Ik ben tevreden dat de BBI haar werk heeft gedaan”, laat Peter Dedecker optekenen. “Ik zal mij blijven inzetten om de waarheid in dit dossier en het grote Dexia-verhaal naar boven te halen. Totdat het ACW doet wat het zou moeten doen: zijn ARCO-coöperanten vergoeden. De belastingbetalers, de duizenden vrijwilligers in onze samenleving en de ARCO-coöperanten hebben daar recht op.”

Successierechten worden rechtvaardiger

Het Vlaams Parlement werkt enkele onrechtvaardigheden weg bij de inning van successierechten. Zo zullen stief- en zorgkinderen net als natuurlijke kinderen kunnen genieten van het gunstige schenkingstarief in rechte lijn.

Vlaams fractievoorzitter Matthias Diependaele is zelf zowel vader als stiefvader. “Ik ben nog jong, en mijn kinderen zijn dat ook, maar ik begrijp perfect dat ouders van volwassen kinderen het erg vinden dat ze bij een schenking verplicht zijn een onderscheid te maken tussen hun kinderen. Aan dat probleem komen we nu tegemoet door stief- en zorgkinderen gelijk te stellen aan natuurlijke kinderen”, zegt Diependaele.

Stief- en zorgkinderen zullen net als natuurlijke kinderen kunnen genieten van het gunstige schenkings-tarief.

Rechtvaardig

Dankzij een tweede voorstel zullen ouders of grootouders voortaan niet meer belast worden op wat ze geschonken hebben aan een (klein)kind dat overlijdt. Vlaams volksvertegenwoordiger Piet De Bruyn: “Ouders steunen hun kinderen vaak financieel, bijvoorbeeld wanneer die een huis kopen. Maar als dat kind overlijdt terwijl het zelf nog geen erfenamen heeft, erven de ouders van hun kind. In de huidige regeling moeten ze dan successierechten betalen - ook op wat ze ooit zelf schonken aan hun kind. Dat laatste is onrechtvaardig, vandaar dus de aanpassing.” Een derde en laatste voorstel van decreet werkt de verschillen weg bij schenkingen voor goede doelen.

Verandering voor Vooruitgang

‘Verandering voor Vooruitgang’. Dat is het centrale thema van het congres dat de N-VA op 31 januari en 1 en 2 februari organiseert. Het is ook de titel van de ontwerp-congresteksten die eerstdaags in uw bus vallen. “Wij kiezen niet alleen voor verandering, maar ook resoluut voor de weg vooruit”, zegt congresvoorzitter Ben Weyts.

‘Verandering voor Vooruitgang’, met de V als symbool. Een vredesgebaar?

Ben Weyts: “Eigenlijk ook. De V staat voor Vlaming, vrij, verantwoordelijk ... kortom, voor de samenleving die wij voorstaan. Om die samenleving te realiseren is er verandering nodig, zodat we eindelijk opnieuw vooruit kunnen gaan. ‘Verandering voor Vooruitgang’ dus. En om er een laatste V aan toe te voegen: die van verbinden. Met onze congres-

teksten doen wij een aanbod om iedereen te verbinden die verandering wil.”

Een verandering die broodnodig is en die niet langer op zich kan laten wachten.

Ben Weyts: “Inderdaad. Hoe het nu is, kan het echt niet meer verder. Als we onze welvaart en ons welzijn willen versterken of zelfs nog maar behouden, is die verandering echt dringend nodig. We

betalen torenhoge belastingen, maar krijgen daarvoor geen efficiënte dienstverlening. We betalen enorm veel sociale bijdragen. Toch is onze sociale zekerheid niet sociaal en zelfs niet zeker.

De koopkracht van alle mensen en het concurrentievermogen van onze bedrijven staan onder druk. De werkloosheid stijgt, net zoals het aantal faillissementen en de schuldgraad. Onze bedrijven en ondernemers betalen zich blauw, maar ze krijgen allesbehalve een gunstig economisch en investeringsklimaat. Logisch dus dat het vertrouwen van onze ondernemers in de overheid en in het federaal economisch beleid nog steeds afneemt.

Op zowat alle internationale economi-

© Dreamstime

sche concurrentieladders zakken we verder weg, terwijl de gigantische uitdaging van de vergrijzing zich alsmaar dreigender aandient. En Di Rupo? Die blijft ter plaatse trappelen. Meer nog, in plaats van fundamenteel te hervormen, komt de federale regering met nog meer belastingen, nog meer schulden en nog meer overheidsuitgaven. En de rekening, die is voor wie werkt, spaart of onderneemt.”

Als we de huidige regeringspartijen mogen geloven, staat de N-VA er alleen voor. Nochtans is onze boodschap duidelijk een sociaal-economische boodschap.

Ben Weyts: “De keuze voor confederalisme is de keuze voor een middel. Het is het enige middel om Vlamingen en

Franstaligen op lange termijn het beleid te geven waarvoor ze al decennialang stemmen. We roepen iedereen daarom op om moed te tonen. Moed om na 25 mei 2014 te besturen zonder partijen die elke structurele verandering in de weg staan. Maar ook de moed om op korte termijn een sociaal-economische herstelregering te vormen die onmiddellijk de meest noodzakelijke maatregelen neemt.

Die regering zal tegelijk ook moeten werken aan de toekomst. Want als we iets structureel willen veranderen, moeten we de structuren veranderen. En dat betekent de cruciale stap zetten naar het confederalisme. Zo kunnen Vlamingen en Franstaligen hun lot in eigen handen nemen. We worden volledig zelf verantwoordelijk en beslissen samen welke bevoegdheden we nog samen willen uitoefenen. Niet omdat we moeten, maar omdat we dat willen. Omdat we daar beiden beter van worden.”

Welke reactie verwacht u te krijgen op deze oproep?

Ben Weyts: “In Vlaanderen is de grote meerderheid het eens over hoe we onze welvaart en ons welzijn veilig moeten stellen en hoe we onze samenleving gestalte kunnen geven: minder overheidsuitgaven, lagere belastingen, werken lonend maken, ondernemen stimuleren, een sociaal beleid met rechten én plichten en focus op de zwaksten, ... Dát zijn de paden die we moeten bewandelen. Het wordt dus tijd dat we de Vlamingen het beleid geven waar ze al jaren voor stemmen. Nogmaals, het vergt vooral moed van de andere partijen om van de platgetreden paden af te wijken. Maar de ogen sluiten en verder doorgaan zoals we nu bezig zijn, is even gemakkelijk als onverantwoordelijk.”

De N-VA geeft ook een signaal aan alle partijen die sociaal-economisch orde op zaken willen stellen. De PS is daar niet bij?

Ben Weyts: “Weet je, de PS viert dit jaar

25 jaar regeringsdeelname. Dat is een kwarteeuw van stilstand waarin België, anders dan zijn buurlanden, nauwelijks grondige sociaal-economische hervormingen kende. ‘Iedereen hervormt, behalve België’, merkte zelfs de gouverneur van de Nationale Bank op. Met alle gevolgen van dien. De koopkracht van de mensen en het concurrentievermogen van onze bedrijven staan onder druk. En dan heb ik het nog niet over de gigantische uitdaging van de vergrijzing.

Verandering is nodig om onze welvaart en ons welzijn veilig te stellen, en om ons sociaal weefsel te beschermen.

Moet ik nog doorgaan? (fel) En wat stelt Di Rupo daar tegenover? *Le faisable*. De federale regering duwt de noodzakelijke grondige hervormingen voor zich uit. Meer nog: ze verhoogt de overheidsuitgaven en de belastingen. De PS staat voor een federaal beleid dat elke fundamentele hervorming in de weg staat.”

De vrees bestaat dat Vlaanderen een hoge prijs zal moeten betalen voor een volgende staatshervorming.

Ben Weyts: “Dat is net wat de N-VA absoluut wil vermijden. De huidige zesde staatshervorming is een maat voor niets. De prijs die we voor dergelijke klassieke staatshervormingen moesten en moeten betalen, is veel te hoog.

In de eerste plaats de democratische prijs. Al bij de eerste staatshervorming is onze numerieke, democratische meerderheid op het Belgische niveau grondwettelijk afgegrensd. De latere staatshervormingen hebben de gremels enkel versterkt en uitgebreid. Met de bijzondere meerderheidswetten, de belangenconflict- en de alarmbelprocedures beschikken de vier miljoen Franstaligen over een feitelijk vetorecht waarmee ze de 6,5 miljoen Vlamingen politiek gewoon buitenspel kunnen zetten. Boven-

dien zorgde elke nieuwe staatshervorming voor de afbouw van de band tussen Brussel en de rest van Vlaanderen. We betalen ook telkens een zware financiële prijs. Bij elke staatshervorming vloeide er een deel van de Vlaamse welvaart naar Wallonië en Brussel. De zesde staatshervorming vormt daarin een hoogtepunt: de factuur die de Vlamingen moeten betalen, loopt op tot 4,6 miljard euro. Dat is jaarlijks meer dan 1 500 euro

voor elk Vlaams gezin. Daarmee bewijst de regering-Di Rupo tegelijk haar onmacht om tot sterke akkoorden te komen. Ze slaagt er namelijk niet in om te besparen. Dus schuift ze de broodnodige saneringsoperatie gewoon door naar Vlaanderen en Wallonië. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest blijft ook hier buiten schot. Het resultaat? De hoera-communicatie is er voor Di Rupo, de factuur voor de hardwerkende Vlaming.

Bovendien krijgen we daarvoor zelfs geen communautaire rust in de plaats. Zelfs de grootste voorstanders van de zesde staatshervorming kondigen nu al een zevende staatshervorming aan.”

We kregen er met de zesde staatshervorming wel een pak bevoegdheden bij ...

Ben Weyts: “Stukjes en brokjes, ja. De zesde staatshervorming is niet de koper-

Confederalisme in het (heel) kort

België is in feite een ‘tweestromenland’. Het bestaat uit twee democratieën. De kloof tussen Vlaanderen en Wallonië wordt alsmáar groter. Vlamingen en Franstaligen kijken anders tegen samenlevingsproblemen aan en schuiven verschillende beleidskeuzes naar voor.

Geen doel op zich

Confederalisme is daarom hét instrument om de broodnodige keuzes te kunnen maken voor onze welvaart en voor solidariteit. Het is de sleutel tot echte democratie en goed bestuur. Confederalisme is dus geen doel op zich, maar een middel.

Het uitgangspunt van de hervorming die dit land nodig heeft, is dat Vlaanderen en Wallonië eigenaar zijn van alle bevoegdheden. Ze kunnen bevoegdheden zelf uitoefenen, of ze kunnen samen beslissen om sommige bevoegdheden samen uit te oefenen op het confederale niveau. Dát is confederalisme.

Moeten wordt willen

Zo wordt de logica volledig omgedraaid. In plaats van bevoegdheden over te dragen van het federale niveau naar Vlaanderen en Wallonië, kunnen bevoegdheden worden overgedragen van de deelstaten naar het confederale niveau.

Vrijwillige samenwerking werkt beter dan gedwongen samenwerking. Moeten wordt willen. Afbreken van bovenaf wordt opbouwen van onderuit. Confederalisme zorgt daarbij voor een slanke en transparante overheid die efficiënter, en dus goedkoper, werkt.

Eigenlijk doen we het al ...

Het Belgische politieke bestel bevat overigens al verscheidene confederale elementen: de taalgroepen, de pariteit in de federale regering, de exclusieve bevoegdheden van deelstaten en federale regering zonder hiërarchie, de samenstelling van het paritaire Grondwettelijk Hof, ... Als het vroeger mogelijk was om die stappen te zetten, waarom zouden we dan vandaag geen verdere stappen kunnen - en durven - zetten?

Congresvoorzitter Ben Weyts: “Wij willen niet bedelen om stukjes en brokjes van bevoegdheden. Wij willen verantwoordelijk zijn voor de inrichting van onze eigen samenleving.”

Laat van u horen!

Over enkele dagen valt de brochure met de ontwerp teksten van het congres in uw postbus. Als lid kan u amendementen indienen op deze teksten. Hoe u dat doet, leest u in de brochure of op onze congreswebsite www.veranderingvoorvoortgang.be. We vatten het even kort voor u samen.

Provinciale ledenvergaderingen

Krijgt u graag een woordje uitleg bij de teksten? Tijdens een speciale provinciale ledenvergadering komt congresvoorzitter Ben Weyts de teksten toelichten. U bent van harte welkom op de ledenvergadering in uw provincie:

- maandag 4 november om 20 uur in Limburg: Grenslandhallen (Congrestheater), Hasselt
- dinsdag 5 november om 20 uur in Vlaams-Brabant: Centraal Auditorium Gasthuisberg, Leuven
- woensdag 6 november om 20 uur in Oost-Vlaanderen: ICC, Gent
- donderdag 7 november om 20 uur in West-Vlaanderen: Concertgebouw, Brugge
- vrijdag 8 november om 20 uur in Antwerpen: Zuiderkroon, Antwerpen

Amendementen indienen

Daarna organiseert uw lokale N-VA-afdeling vóór eind november een lokale ledenvergadering. U krijgt hiervoor tijdig een uitnodiging van uw afdeling. Elk N-VA-lid kan op die afdelingsvergadering amendementen op de ontwerp teksten voorleggen. Er wordt over elk ingediend amendement gestemd. Wordt uw amendement met een gewone meerderheid goedgekeurd? Dan bezorgt uw afdelingsvoorzitter of -secretaris het vóór 2 december aan de congrescommissie. De congrescommissie verwerkt de ontwerp teksten én de amendementen tot één congres tekst die finaal besproken en gestemd wordt op het congres.

Voor een vlot verloop van de provinciale en de lokale ledenvergadering vragen we u om telkens uw persoonlijke lidkaart 2013 bij de hand te houden.

nicaanse omwenteling die sommigen ervan willen maken. Ze biedt geen uitzicht op confederalisme. En dat zeg ik niet alleen. Dat zeggen ook CD&V'ers zoals Jean-Luc Dehaene ("Je kan dat moeilijk een copernicaanse omwenteling noemen") en Stefaan De Clerck ("De beste weg, het confederalisme, is zeer zeker geen onderdeel van het regeerakkoord"). En ook politicologen als Carl Devos zeggen dat ("Copernicaans? Neen").

Wij willen niet bedelen om stukjes en brokjes van bevoegdheden, wij willen verantwoordelijk zijn voor de inrichting van onze eigen samenleving. De bevoegdheidsverdeling wordt er na elke klassieke

staats hervorming alleen maar complexer op. Ik geef een voorbeeld: bij de recente staats hervorming krijgt Vlaanderen de bevoegdheid Verkeer. Maar de verkeersreglementering en de verkeersborden blijven federaal. We mogen die borden dan weer wel plaatsen. Behalve bij overwegen en kruisingen met spoorwegen, want daar blijven de plaatsingsregels federaal.

Nog zo eenje uit een lange rij: Vlaanderen zal de bejaardenzorg kunnen regelen, maar niet de thuisverpleging. Een bejaarde die in een Vlaamse thuiszorgsituatie zit, zal terecht komen in een federale thuisverplegings situatie. Daarna komt hij in een Vlaams rusthuis terecht.

Maar als hij ziek wordt, moet hij naar een voornamelijk federaal geregeld ziekenhuis. Wie vindt zijn weg nog in zo'n doolhof?"

Het gaat niet alleen over versnippering, maar ook over de cruciale sociaal-economische bevoegdheden die federaal blijven, niet?

Ben Weyts: "Klopt. Waardoor Vlaanderen vaak machteloos aan de zijlijn staat. Het zijn precies de sociaal-economische hefboomen en échte fiscale autonomie die we nodig hebben om onze welvaart en ons welzijn te behouden én te versterken. Het Vlinderakkoord brengt hier absoluut geen verandering in."

Geert Bourgeois in Canada: lessen uit Québec

Québec is vijftig keer zo groot als België maar telt nauwelijks meer inwoners dan Vlaanderen. En er zijn nog meer parallellen. Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois trok begin oktober naar Québec voor een vierdaags bezoek aan de Canadese provincie.

De klemtoon van het bezoek van de minister lag op het migratiebeleid en de taalpolitiek van deze Franstalige provincie. Geert Bourgeois ontmoette er onder anderen de Québecse ministers van Bestuurszaken en Toerisme, de voorzitter van het parlement en een reeks topambtenaren. En het ministerie voor Immigratie en Culturele Gemeenschappen in Montreal deed het migratiebeleid van Québec uit de doeken.

De provincie Québec is het enige gebied waar het Frans de voertaal is. Het hanteert niet alleen een zeer actieve migratiepolitiek maar zet ook sterk in op verfransing. Minister Bourgeois was onder de indruk. “Hun principes sporen met de Vlaamse. Het Frans is er, net als bij ons het Nederlands, de taal van integratie en participatie. De *Québécois* gaan ver in dat territorialiteitsbeginsel, ze hebben zelfs regels over de benaming van winkels. In Vlaanderen zijn we daarvoor niet bevoegd, al moeten we ervoor ijveren dat plaatsgebonden namen niet verloren gaan.”

Knelpuntberoepen

Het migratiebeleid van Québec is er een om jaloers op te zijn. De provincie slaagt erin om een groot aantal hooggeschoolde migranten aan te trekken. Op die manier kan men knelpunten op de arbeidsmarkt wegwerken. Een heel andere situa-

tie dan in België. “In 1973 werd er in dit land een migratiestop afgekondigd, maar de instroom van migranten is vandaag nog steeds veel te groot. Naar het voorbeeld van Québec zou Vlaanderen ruimere bevoegdheden moeten krijgen om zelf een migratiebeleid te voeren”, vindt Bourgeois.

In 2012 bestond 73 procent van de immigratie in Vlaanderen uit zogenaamde passieve immigratie: asielzoekers en gezinsherenigers, bijvoorbeeld. De actieve immigratie (om economische en om studieredenen) bleef steken op 27 procent. In Québec is de situatie omgekeerd: daar bestaat 72 procent van de nieuwkomers uit actieve immigranten.

Opvallend is ook dat Québec quota oplegt inzake het aantal immigranten dat de provincie kan onthalen. Die migratiepolitiek leidt ertoe dat meer dan 45 procent van de immigranten in Québec een scholing van meer dan 14 jaar heeft. “Dat is een heel andere populatie dan bij ons, waar het grootste deel van de immigranten laaggeschoold is”, weet Bourgeois. “En dat leidt op zijn beurt tot moeilijkheden bij inburgering en arbeidsparticipatie.”

Geert Bourgeois bij de Fleurdelisé, de vlag van Québec: “De Québecse identiteit bestaat niet alleen uit een gemeenschappelijke taal, maar ook uit bepaalde waarden.”

Grondrechten

Maar Québec en Vlaanderen hebben ook overeenkomsten. “Net zoals bij ons bestaat de Québecse identiteit niet alleen uit een gemeenschappelijke taal, maar ook uit bepaalde waarden die een cruciale rol spelen”, legt de minister uit. “Niet alleen bij migratie, maar ook bij inburgering en integratie. Wie zich bij ons komt vestigen, moet de grondrechten onderschrijven. En dat is in Québec niet anders.”

Vlaamse Regering investeert in bedrijven én gezinnen

Onder het waakzame oog van minister Philippe Muyters slaagt de Vlaamse Regering er voor de vierde keer op rij in om een begroting in evenwicht af te leveren. Tegelijk neemt ze haar verantwoordelijkheid om de concurrentiepositie van onze bedrijven te versterken. Minister Muyters is de eerste en voorlopig enige minister die een concrete maatregel klaar heeft.

Dat een begroting in evenwicht heel belangrijk is om de toekomst niet te bezwaren is evident: elke put die je vandaag achterlaat, moet vroeg of laat weer worden gevuld. Maar in tijden van crisis en tegenvallende overheidsinkomsten is een begroting in evenwicht allerminst gemakkelijk. Niettemin klaart Vlaams minister van Begroting Philippe Muyters die klus nu al voor het vierde jaar op rij, en wel door te schrappen in de uitgaven, zonder de belastingen te verhogen. Je moet al van ver komen om een regering te vinden die hem dat na doet ...

Concurrentiekracht is cruciaal

De Vlaamse Regering blijft onder impuls van de N-VA ook investeren in de duurzame economische groei van onze bedrijven. Want we beseffen als geen ander dat de concurrentiekracht van onze bedrijven cruciaal is voor onze economie - en dus ook voor uw en mijn job en welvaart. Op veel beleidsniveaus en bij veel partijen spreekt men dikwijls dure woorden over de concurrentiekracht en het concurrentie-pact. Maar de enige minister die al een concrete maatregel genomen heeft, is N-VA-minister Philippe Muyters. "Dankzij mijn voorstel zal een bedrijf dat de komende drie jaar investeert in zijn machinepark - en dus in jobs - minder belastingen betalen. Op die manier stimuleren we bedrijven om te investeren. Een zeer concrete maatregel die onze bedrijven helpt hun concurrentiepositie te verbeteren."

"Elke Vlaming met een eigen woning kent ongetwijfeld de jaarlijks te betalen onroerende voorheffing, gebaseerd op het kadastraal inkomen (KI). Bedrijven betalen een dergelijke onroerende voorheffing ook voor hun machinepark. Officieel heet dat de 'belasting op materieel en outillage'", legt Muyters uit. "Bedrijven die de komende drie jaar investeren, krijgen dankzij de recente wijziging een belangrijke stimulans. Wie in 2014, 2015 en/of 2016 nieuwe investeringen doet in de vorm van 'materieel of outillage' krijgt niet alleen een vrijstelling van de onroerende voorheffing voor de nieuwe investering, maar mag meteen ook hetzelfde bedrag nog eens aftrekken van wat hij betaalt aan onroerende voorheffing op de machines van vóór 2008."

Investeren in Vlaanderen

Als gevolg van deze maatregel zal in veel gevallen de onroerende voorheffing op het machinepark zelfs volledig wegvallen. De Vlaamse Regering voorziet voor deze maatregel een jaarlijks budget van 15 miljoen euro. Over drie jaar betekent dat dus een totale inspanning van 45 miljoen euro. Dat geeft in werkelijke investeringen bij onze Vlaamse

bedrijven een tegenbedrag van niet minder dan 2 miljard euro per jaar. Met andere woorden: door 45 miljoen euro in te zetten, stimuleren we 6 miljard euro investeringen op het terrein. De werkgeversorganisaties waren meteen lovend over dit initiatief.

"Ik ben blij dat we binnen onze eigen bevoegdheden de lasten voor bedrijven die willen investeren in Vlaanderen aanzienlijk verminderen", besluit de minister. "Het is een duidelijk signaal: wie investeert in Vlaanderen en zorgt voor tewerkstelling, kan rekenen op de steun van de Vlaamse Regering. Het blijven budgettaire moeilijke tijden. Zowel een begroting in evenwicht opstellen als de lasten verlagen was dus geen eenvoudige opgave. Wie doet ons dat na?"

"Wie investeert in Vlaanderen en zorgt voor tewerkstelling, kan rekenen op de steun van de Vlaamse Regering", aldus minister Muyters.

N-VA in het verzet tegen armoede

De Vlaamse volksvertegenwoordigers Lies Jans en Piet De Bruyn bewijzen dagelijks in het Vlaams Parlement dat N-VA de sociale thema's op een doeltreffende manier wil en kan aanpakken.

Lies Jans is al sinds 2009 actief in de commissie Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid. Ze werkt vooral rond thema's als kinderopvang, adoptie, gezondheid, ouderenwelzijn en armoedebeleid. Piet De Bruyn maakte vrij recent de overstap van de Senaat naar het Vlaams Parlement en werkt al jaren rond rechten voor holebi's en transgenders, zelfdoding en armoedebeleid.

Lies, Piet, hoe 'sociaal' is de N-VA?

Piet: "Het stoort me in ieder geval mateloos dat er vaak schamper wordt gedaan over onze sociale agenda. Alsof traditionele partijen en politici het monopolie hebben op een sociale reflex of op verantwoording als het gaat over maatschappelijke problemen als armoede. Trouwens, als je de resultaten bekijkt is wat meer bescheidenheid van hun kant wel degelijk op zijn plaats."

Lies: "Meer nog, ik ben ervan overtuigd dat de N-VA dé sociale Vlaamse

partij is. Wij stellen dagelijks vast dat de sociale problemen groter worden. En dan concludeer je dat het huidige beleid onvoldoende oplossingen biedt. De N-VA durft pleiten voor een andere aanpak. Onze oplossingen zijn anders, maar onze sociale bewogenheid niet."

17 oktober was 'Wereldverzetdag tegen Armoede'. Hoe wil de N-VA de schrijnende armoedeproblematiek aanpakken?

Lies: "Met duidelijke keuzes. Werk is natuurlijk de beste dam tegen armoede. Maar er is meer. Zo pleit de N-VA ervoor om de uitkeringen op te trekken tot boven de Europese armoederisicogrens. Uitkeringen zijn er om armoede te vermijden, en niet om armoede in de hand te werken. De N-VA kiest ook ondubbelzinnig voor de automatische rechtentoekenning. We hebben allemaal sociale rechten, zoals bijvoorbeeld studiefinanciering of een korting op treintickets voor werkzoekenden die solliciteren. Maar het is niet correct dat men zich vaak door een oerwoud

van papierwerk moet worstelen om die rechten te verwerven. En ten slotte kiest de N-VA resoluut voor een visie op lange termijn, waarin de lokale overheden en OCMW's een centrale rol spelen. De focus ligt vandaag te sterk op tijdelijke projecten. Die zijn misschien zinvol, maar ze lopen te kort om een duurzame impact te hebben."

Ik ben ervan overtuigd dat de N-VA dé sociale Vlaamse partij is.

Piet: "Beleidsmakers moeten ook beseffen dat symptoombestrijding zelden effectief armoede terugdringt. We moeten verder kijken dan de buitenkant van armoede. Geen werk, een slechte woning of weinig sociale participatie zijn meestal ook gelinkt aan een laag zelfbeeld, gevoelens van machteloosheid, uitsluiting en schaamte. Die binnenkant van armoede mogen we niet negeren in de zoektocht naar een gepaste strategie om de armoedecirkel te doorbreken. Een sterk doorgedreven gepersonaliseerde aanpak is dus onontbeerlijk. De overheid én de personen in armoede zijn samen verantwoordelijk om een gepast antwoord te vinden op de concrete situaties waarin mensen in armoede zich bevinden."

Migratiebeleid moet streng én rechtvaardig zijn

© Annie Dekenock

“Een illegale crimineel heeft veel minder kans om uitgezonden te worden dan een andere illegale vreemdeling. Ook al is die laatste perfect geïntegreerd”, stelt N-VA-Kamerlid Theo Francken vast. Of hoe het migratiebeleid van staatssecretaris Maggie De Block (Open Vld) heel wat minder fraai oogt dan de hoera-berichten doen vermoeden.

De ophef rond de uitwijzing van Navid Sharifi en eerder Parweis Sangari of Scott Manyo toont aan dat België blijft worstelen met het beleid rond asiel, regularisatie en terugkeer. Theo: “Alle asiel- en migratiedossiers zijn diepmenselijk. Een beslissing is nooit eenvoudig. Daarom is het ook zo belangrijk dat onze asielinstellingen in alle ernst en onafhankelijkheid hun werk kunnen doen. En ze leveren ook goed werk. Ondermeer dankzij de inspanning van de N-VA in het asiel- en migratiebeleid werken ze nu in een duidelijker en strenger kader.”

Wat heeft de N-VA juist veranderd?

Theo: “Dankzij de N-VA is de lijst van veilige asiellanden geïntroduceerd. Asielzoekers uit die landen krijgen na enkele dagen al een antwoord op hun asielaanvraag. Dat is uiteraard bijna altijd negatief. Daarnaast zijn wij de grote voortrekker van de strengere wet op de gezinshereniging. Die scherpt voor het

eerst in 30 jaar de migratiewetgeving fors aan: nu worden twee op de drie gezinsherenigingsaanvragen afgewezen, vroeger was dat het omgekeerde. En ten derde lag de N-VA mee aan de basis van de afschaffing van de snel-Belgwet. Vroeger kon men Belg worden zonder integratie- of werkvoorwaarden. Men moest zelfs niet in België wonen. Die vreselijke wet van Guy Verhofstadt (Open Vld) is eindelijk afgeschaft en betekent een beperking van het aantal nieuwe Belgen met liefst 97 procent.”

Het Grondwettelijk Hof sprak zich recent uit over die strengere wet op de gezinshereniging. Wat was hun conclusie?

Theo: “Het Hof geeft ons gelijk. Velen hebben moord en brand geschreeuwd, maar nu blijkt dus dat de N-VA-voorstellen voor een duidelijk, correct en kortdaat migratiebeleid wél stand houden. Zo’n beleid is in het voordeel van iedereen, ook van de betrokken vreemdeling.

Wie hierheen komt, weet dat hij behoorlijke huisvesting en voldoende bestaansmiddelen moet hebben om een menswaardig leven te leiden, zodat men niet meteen afhankelijk wordt van OCMW-steun. Het importeren van kansarmoede is voor niemand interessant.”

Dat lijkt goed nieuws. Maar het beleid is bijlange nog niet perfect?

Theo: “Het asiel- en migratiebeleid moet niet alleen streng zijn maar ook rechtvaardig. En wat is er rechtvaardig aan het terugsturen van goed geïntegreerde jongeren die Nederlands spreken, belastingen betalen en zelfs knelpuntberoepen uitoefenen, terwijl criminele illegalen niet worden teruggestuurd? De prioriteiten in het beleid van staatssecretaris De Block liggen helemaal verkeerd. Van de 7 979 illegale criminelen die vorig jaar vrijkwamen uit de gevangenis, werden er slechts 378 verwijderd. Dat is minder dan vijf procent! Sinds burgemeester Bart De Wever in Antwerpen zijn *war on drugs* opstartte, werden er daar 135 illegale drugdealers opgepakt. Daarvan stuurde De Block er maar zeven terug naar hun land van herkomst. Bijna iedereen kan zijn criminele activiteiten dus hernemen. Het terugkeerbeleid van De Block faalt.”

Karen Alders

Karen (30) is leerkracht Engels en PAV (project algemene vakken) in Herk-de-Stad. Ze geeft al acht jaar les en heeft het onderwijs tijdens die jaren zien veranderen. Niet verwonderlijk dus dat ze een duidelijke mening heeft over hoe ons onderwijs moet worden hervormd.

Sinds januari 2013 is Karen voor de N-VA schepen van Leefmilieu en Duurzaamheid, Bevolking, Senioren en Sport in Diepenbeek. Maar ze blijft deeltijds les geven in Herk-de-Stad. Omdat de kriebel om les te geven haar niet loslaat, maar ook om de voeling met het steeds evoluerende onderwijsveld niet te verliezen. Karen geeft les in het beroepssecundair onderwijs en heeft het niveau van die richtingen de voorbije jaren sterk achteruit zien gaan. “Ik ben daarom tevreden dat de N-VA zowel het technisch (tso) als het beroepssecundair onderwijs (bso) wil versterken. In het bso mag de focus niet meer zo sterk op vaardigheden worden gelegd, zoals dit nu wel het geval is”, vindt Karen. “Het is belangrijk dat de leerlingen ook nog studeren. Om bijvoorbeeld het Engels machtig te worden en vlot te kunnen communiceren, heb je in de eerste plaats een basiskennis aan woordenschat nodig. En die kan je alleen

verwerven door te studeren. Ook voor het latere beroepsleven is het echte ‘leren’ niet te onderschatten. Levenslang leren doe je niet als je daarvoor geen basis heb gelegd in je jeugdijaren.”

Karen ziet nog andere problemen, zoals het negatieve imago van de bso- en tso-richtingen. “Maar een eerste graad waarin alle leerlingen samenzitten, lost niets op. Wat wel kan helpen? De bso- en tso-richtingen opwaarderen, beter afstemmen op de arbeidsmarkt en meer aandacht besteden aan wetenschappen, zoals de N-VA voorstelt. De ouders spelen daarin een zeer belangrijke rol. Het negatieve imago van tso-richtingen zoals Industriële Wetenschappen (IW) is onterecht. Ouders moeten inzien dat een diploma IW een richting is met enorm veel potentieel voor verdere studies.” Karen is het er verder mee eens dat de eerste graad wordt geoptimaliseerd met

een sterkere algemene vorming. “Het is belangrijk dat het aanbod divers blijft, zodat sterkere leerlingen zich meer kunnen verdiepen en zwakkere leerlingen zich kunnen versterken. De studiekeuze moet voor mij op 13 jaar blijven liggen, zoals het nu is.”

De instroom van nieuwe leerkrachten baart Karen wel zorgen. “Ik heb al stagiairs gezien die tijdens de les PAV eenvoudige vragen over de actualiteit niet kunnen beantwoorden of dt-fouten maken. Maar een vak als PAV vraagt een constant inspelen op de actuele gebeurtenissen. Als leerkracht moet je dus naar het journaal kijken, kranten lezen, verbanden zien tussen heden, verleden en toekomst. Maar die motivatie lijkt vaak te ontbreken. Ik vind ook dat elke leerkracht een taalleerkracht is. Het Nederlands beheersen is onontbeerlijk. De kwaliteit van beginnende leerkrachten moet omhoog. Ik lees dat de N-VA de zijinstroom van leerkrachten wil aanmoedigen en maatregelen wil nemen om het bestaande leerkrachtenkorps te ondersteunen. Dat kan ik enkel maar toejuichen!”

Gezin: partner Bart Knuts, dochter Saartje (3)

Lid van de N-VA: sinds 2010. Wie de geschiedenis van ons land kent en begrijpt, kan niet anders dan Vlaams-nationalist zijn, vindt Karen.

Houdt van: politiek, (amateur)toneel, reizen, sporten, kwali’tijd’ met haar gezin

Levensmotto: ‘Je bent nooit te oud om te leren’

Laatste boek: ‘1913, het laatste gouden jaar van de 20ste eeuw’ (Florian Illies)

Favoriet toneelstuk: ‘Het Lortcher-syndroom’ en ‘Achter de wolken’

Wouter Torfs: “De lastenverhoging op de liquidatiebonus is een gelegaliseerde hold-up”

Begin oktober stapte de N-VA naar het Grondwettelijk Hof om de belastingverhoging van 10 naar 25 procent op de liquidatiebonus aan te vechten. Eerder al verstuurde de N-VA een brief naar 30 000 ondernemers om de tariefverhoging aan te klagen. Terecht, vindt Wouter Torfs, CEO van Schoenen Torfs.

De N-VA omschrijft de verhoging van de belasting op de liquidatiebonus als een platte belastingverhoging die vooral op korte termijn de staatskas moet vullen. U bent zelf geen lid van de N-VA maar u bent het wel eens met die stelling?

Het is alleszins een belastingverhoging die ondernemers en zelfstandigen raakt. Men heft bij liquidatie een extra aanslag van 25 procent op winsten die reeds aan 34 procent werden belast. Dat is een totale belastingdruk van 59 procent. Met andere woorden: een gelegaliseerde hold-up. De ondernemers zien dat de regering de lasten op kapitaal verhoogt, maar daar staat geen fundamentele lastenverlaging op arbeid tegenover. De regering spreekt over ‘belastingen verschuiven’, maar in de praktijk blijft enkel het verhogen overeind.

De regering heeft net een reeks kleinere maatregelen genomen om de concurrentiekracht van de economie te verstevigen. Wat vindt u van dat zogenaamde mini-relanceplan?

‘Alle beetjes helpen’ is een mooi Vlaams spreekwoord (lacht). Maar ‘iemand blij maken met een dode mus’ is dat ook ... Waarmee ik wil zeggen: als we onze concurrentiekracht echt willen herstellen, moeten we onze loonkostenhandicap fundamenteel aanpakken. Ik verwacht niet dat deze regering daar nog

iets zal aan doen vóór de verkiezingen.

Wat zou u de regering aanraden om onze concurrentiekracht wel opnieuw aan te scherpen?

Buitenlandse missies waarin onze kennisindustrie in de verf wordt gezet, zijn zeer nuttig. Op dat vlak denk ik dat ‘België’ in het buitenland op dit moment nog een sterker merk is dan ‘Vlaanderen’. Maar de loonkost blijft de eerste prioriteit!

Hoe kijkt een ondernemer als u aan tegen cijfers die aantonen dat we een

recordaantal faillissementen en stopzettingen bereiken en een dieptepunt inzake het aantal mensen dat een zaak opstart?

Die zijn bedroevend. Vaak gaat het bij faillissementen om mensen die met geweldige bedoelingen een zaak proberen op te starten. Dat verdient respect! Ik vind dat we dus anders moeten aankijken tegen een falen. In de Verenigde Staten, bijvoorbeeld, beroemen gereputeerde ondernemers zich erop dat hun eerste *startups* faalden. Ze leerden eruit voor hun volgende pogingen. In ons land wordt een faillissement te eenzijdig en negatief bekeken. Het is een brandmerk dat je je hele leven meedraagt. Daarnaast hebben we te weinig starters. Te weinig jonge mensen zien een eigen *startup* als een volwaardig alternatief voor werken in dienstverband.

Wouter Torfs: “Als we onze concurrentiekracht echt willen herstellen, moeten we onze loonkostenhandicap fundamenteel aanpakken.”

Europa wikt, Merkel beschikt?

Bondskanselier Angela Merkel wist tijdens de Duitse verkiezingen op 22 september haar positie te versterken. De unie van CDU/CSU behaalde net geen absolute meerderheid. Dirk Rochtus, Duitslandkenner en lid van het N-VA-partijbestuur, blikt vooruit op het nieuwe beleid van Merkel in zijn recente boek 'Dominant Duitsland'.

De titel van je boek zorgde voor wat wrevel bij de Duitse ambassadeur. Zegt dat iets over de positie waarin Duitsland vandaag verkeert?

Inderdaad, de ondertitel van mijn boek - 'economische reus, politieke dwerg' - liegt er niet om. Duitsers voelen zich ongemakkelijk bij de term 'dominant' omdat die volgens hen wel eens de herinnering aan onzalige tijden zou kunnen oproepen. Duitsland wil samen met de andere EU-lidstaten werken aan meer Europa, maar het domineert Europa, alleen al door zijn economische gewicht. In de Europese politiek doet het dit omdat Frankrijk als tandempartner is verzwakt. Om de

'vrees' voor Duitse dominantie te ontzenuwen, zou Duitsland meer op de kleinere lidstaten moeten toestappen. Maar ook op een land als Polen, dat flink trekt als locomotief voor Centraal-Europa. In de wereldpolitiek daarentegen stelt Berlijn zich terughoudend op, zoals de kwesties Libië en Syrië aantoonde. De internationale gemeenschap verwacht hier zeker meer Duits engagement.

CDU/CSU behaalde bij de verkiezingen een zeer sterke score: 41,5 procent. Zal Merkel die score ook kunnen verzilveren op Europees vlak? Welke impact zal een kabinet-Merkel III hebben op de eurocrisis en de as Berlijn-Parijs?

Indien de sociaaldemocraten (SPD) samen met de CDU en haar Beierse zusterpartij CSU een zogenaamde 'Grote Coalitie' vormen, dan kunnen ze als instapprijs bedingen dat Merkel III een minder harde spaarkoers vaart. Met de SPD federaal aan boord zou Merkel ook haar toenadering tot de socialistische Franse president François Hollande kunnen versterken. En dankzij een versterkte Frans-Duitse as zou Merkel de last van haar Europapolitiek over meer schouders kunnen verdelen. Zo zou Duitsland minder 'dominant' overkomen.

Eén week vóór de federale verkiezingen waren er ook verkiezingen in de deelstaat Beieren. De CSU haalde hier wel een absolute meerderheid. Denk je dat de uitslag

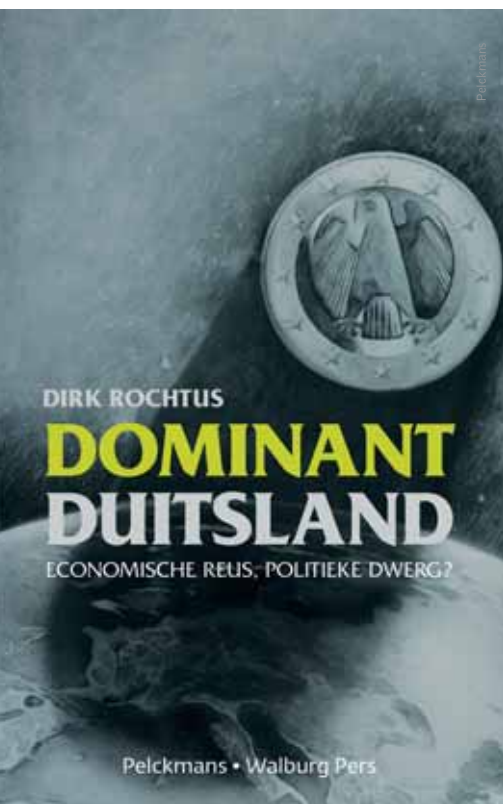

Bondskanselier Angela Merkel wist tijdens de Duitse verkiezingen op 22 september haar positie te versterken.

van de CSU, die voorstander is van 'concurrentieel federalisme', het federale beleid zal beïnvloeden?

De absolute meerderheid die de CSU bij de Beierse deelstaatverkiezingen behaalde, maakt dat het brullen van de 'Beierse leeuw' tot in Berlijn te horen is. De CSU zal als sterke fractiepartner van de CDU stevig op de federale regeringstafel kloppen en ook regionaal geïnspireerde verzuchtingen willen doorduwen. Voor de CSU loont het om als partij autonomie te genieten en toch een dikke vinger in de federale pap te hebben. Een probleem, vinden sommige Duitse politici. Maar anders dan hun Belgische collega's vluchten ze alvast niet in fantoomoplossingen als een federale kieskring. Ook iemand als Merkel wordt niet federaal gekozen, maar slechts in de eigen kieskring.

Dirk Rochtus, Dominant Duitsland, uitgeverij Pelckmans, 21,50 euro

Cyberbeleid: virtuele verdediging tegen een reële vijand

Recent kwam aan het licht dat de computersystemen van heel wat overheidsdepartementen amper zijn beveiligd. Defensie, Buitenlandse Zaken, de kanselarij van de Eerste Minister en zelfs Belgacom werden het slachtoffer van cyberaanvallen. Er is dus dringend nood aan een 'cyberbeleid'.

Dat de vijand achter een computer zit, op duizenden kilometers afstand, maakt cyberaanvallen niet minder gevaarlijk. Want politiek en economisch gevoelige informatie wordt vandaag steeds meer op digitale dragers opgeslagen. Dat impliceert dat we deze informatie beter moeten beveiligen, zegt N-VA-senator Karl Vanlouwe.

Mensenlevens

“Websites van overheidsdiensten, maar ook van gemeentebesturen of bedrijven, worden steeds vaker aangevallen door hackers. Die verkopen privédata van nietsvermoedende burgers of klanten bijvoorbeeld door aan oplichters”, legt Vanlouwe uit. “We weten weinig over de daders. Daardoor kan het zijn dat ze al jarenlang informatie stelen van de overheid, zonder dat die op de hoogte is.”

De problemen zijn bekend bij de federale overheid, maar er wordt amper tegen opgetreden. “Een afwezig cyberbeleid kan nochtans zeer verstreckende gevolgen hebben”, waarschuwt Vanlouwe. “Zo infiltrerden hackers het computersysteem van Buitenlandse Zaken. Hierdoor kan gevoelige informatie – van bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten – uitlekken. Dat brengt niet alleen de geloofwaardigheid van onze diplomatie in het gedrang, het kan ook mensenlevens in gevaar brengen.”

Vlaamse investeringen

De overheid is niet het enige slachtoffer. Ook onze bedrijven lopen risico. “Vlaamse ondernemingen steken miljoenen euro’s in onderzoek en ontwikkeling om baanbrekende producten te ontwikkelen. De resultaten

liging van de federale overheidsinstellingen. Hij pleit daarom voor een nieuwe aanpak, waarin de publieke en de privésector samenwerken. “Van de federale regering mag je verwachten dat ze in crisissituaties snel en effectief reageert. Dat houdt ook in dat het wederzijdse vertrouwen tussen de overheid en de privésector moet worden versterkt en dat men samenwerkt met experts uit onder andere de ICT-sector. Alleen zij kunnen snel reageren op nieuwe virussen en malware.”

Hackers brengen niet alleen de geloofwaardigheid van onze diplomatie in het gedrang. Ze kunnen ook mensenlevens in gevaar brengen.

daarvan worden meestal digitaal opgeslagen, waardoor ook zij het slachtoffer kunnen zijn van cyberaanvallen. In groeielanden zoals China of Rusland zijn er genoeg kapers op de kust, die op die manier ‘meesurfen’ op onze investeringen”, zegt Vanlouwe.

Volgens Vanlouwe zijn vandaag slechts acht medewerkers bezig met de beveiliging

van de federale overheidsinstellingen. Hij pleit daarom voor een nieuwe aanpak, waarin de publieke en de privésector samenwerken. “Bedrijven die goederen of diensten aanbieden die vitaal zijn voor onze samenleving moeten de inbreuken bekend maken aan de overheid. Dat zal in grote mate de digitale veiligheid versterken”, aldus Grosemans.

Heeft schaliegas een toekomst in Europa?

Ondanks de klimaatverandering en de groeiende noodzaak om te investeren in een koolstofarme economie, blijft de vraag naar fossiele brandstoffen stijgen. Maar de reserves van conventionele bronnen zoals olie en gas worden steeds kleiner. Producenten richten zich daarom meer op niet-traditionele en soms risicovolle ontginning van energievoorraden.

Een van die alternatieven is het hydraulisch fractureren naar schaliegas, het zogenaamde *fracking*. Schaliegas is aardgas dat tot drie kilometer diep uit harde gesteenten wordt gewonnen. Het gas zit niet opgesloten in één centrale holte, maar verspreid in kleine belletjes. Om het gas te ontginnen, spuit men grote hoeveelheden water, zand en chemicaliën in de boorput. Op die manier vergruist de steenlaag, waardoor de gasbelletjes vrijkomen.

In de Verenigde Staten bracht schaliegas een enorme hoeveelheid goedkope energie en een economische stimulans met zich mee. Maar in Europa kunnen we dat succesverhaal niet zomaar kopiëren. De schaliegasrevolutie in de VS zou op korte termijn al kunnen eindigen wanneer de meest bereikbare schaliegasvoorraden zijn uitgeput. Want de technologie is duur in vergelijking met conventionele vormen van ontginning, en het risico op milieuvuiling is groot. Anders dan in de VS liggen onze schaliegaslagen dieper en onder dichtbevolkte gebieden. Economen stellen dat schaliegaswinning in Europa minder rendabel is en in Vlaanderen wellicht onvoldoende potentieel heeft.

Maatschappelijke weerstand

Hoewel gasproducenten beweerden dat de chemische mengsels niet in aan-

raking komen met het grondwater, stelden men in de VS toch klachten vast. Het aantal meldingen van kraantjeswater dat in brand vliegt, ademhalingsproblemen en andere schadelijke lichaamsreacties

daan komt, wat onze opties zijn en welke gevolgen die hebben. Iedereen erkent de noodzaak van de maximale omschakeling naar hernieuwbare energie, maar die weg is nog lang. In de Verenigde Staten haalt men 60 procent van de energie uit olie en gas, en nog 25 procent uit steenkool. Er is nood aan een overgang uit de huidige situatie. Aardgas is schoner dan steenkool en kan daarbij helpen.”

Technologische innovatie

Het is twijfelachtig of het schaliegas-

Terwijl de olie- en gasreserves steeds kleiner worden, onderzoekt Europa niet-traditionele energiebronnen zoals schaliegas.

is onrustwekkend. Naast de mogelijke vervuiling van de bodem en het grondwater, is er ook kans op bodemverzakkingen en kleine aardbevingen. Die incidenten doen de wereldwijde publieke beeldvorming geen goed. Ook in Vlaanderen en Nederland groeit de maatschappelijke weerstand.

Toch vindt David Neslin, voormalig directeur van de *Colorado Oil & Gas Conservation Commission* (COGCC), het onterecht dat men energiewinning en ecologie vaak als onverzoenbaar beschouwt. Volgens Neslin moet het publiek beter worden geïnformeerd. “Mensen begrijpen onvoldoende waar onze energie van-

verhaal de zoektocht naar hernieuwbare energie zal bevorderen. In Europa gelden strenge klimaatdoelstellingen die niet zomaar aan de kant kunnen worden geschoven. Maar we mogen onze ogen niet sluiten voor een transformatie binnen de energiemarkt. Op sommige plaatsen in Europa kan het winnen van schaliegas misschien wel. Technologische innovatie op vlak van energieontginning moet een kans krijgen, en daarom wachten de N-VA en Jong N-VA de resultaten af van het lopende Europese onderzoek naar schaliegaswinning.

Luc Verbeke, een leven voor Frans-Vlaanderen

In Waregem werd op 5 oktober afscheid gekomen van Luc Verbeke (°24 februari 1924). Verbeke, die leraar, schoolhoofd en diocesaan inspecteur van het katholieke onderwijs was, zette zich gedurende zijn hele leven in om het Nederlandstalige onderwijs en het Vlaamse culturele leven in Frans-Vlaanderen in stand te houden en te bevorderen.

Het begon kort na de Tweede Wereldoorlog toen hij samen met André Demedts de eerste Frans-Vlaamse Begroetingsdag (1948) organiseerde. Uit dit initiatief zou later het *Komitee voor Frans-Vlaanderen* groeien, waarvan Verbeke gedurende een halve eeuw de ijverige secretaris was. Vanaf 1973 verscheen ook het tijdschrift *KFV-mededelingen* waarin verslag werd gegeven van de vele initiatieven die het comité in Frankrijk, Vlaanderen en Nederland ontwikkelde. Als volbloed leraar hechtte Verbeke groot belang aan een goed taalgebruik. Via zijn tijdschrift

De bijdragen van Luc Verbeke (1924-2013) vormen de eerste stap voor wie de Frans-Vlaamse problematiek wil leren kennen.

konden de vorderingen worden gevolgd die Nederlands lerende Fransen van jaar tot jaar maakten. Zo vonden honderden *Nordisten* hun oorspronkelijke maar vergeten moedertaal terug. Verbeke schreef tal van essays, krantenartikelen en bijdragen in naslagwerken, telkens met de Franse Nederlanden als onderwerp. De bijdragen die hij tussen 1959 en 1966 schreef voor *Ons Erfdeel* en die zijn samengebracht in het boek *Vlaanderen in Frankrijk* zijn nog steeds de noodzakelijke eerste stappen voor wie de Frans-Vlaamse problematiek wil leren kennen.

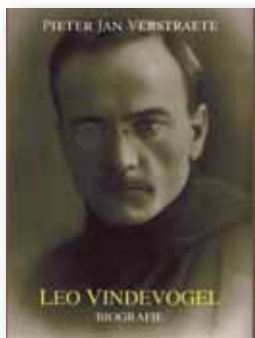
Omdat Verbeke vond dat taalgorg samen gaat met kennis en bescherming van de heemkundige rijkdom, richtte hij in 1951 mee het tijdschrift *Notre Flandre-Vlaams*

Heem op. Ook op het vlak van poëzie liet hij zich niet onbetuigd. Tot op zeer hoge leeftijd publiceerde deze uiterst beschaafde en gevoelige man gedichten. Vroeger in bundels en de laatste jaren, naast commentaren bij de politieke actualiteit, op zijn veelgelezen blog op Seniorennet.

MEERWAARDE

Leo Vindevogel: een onthullende biografie

Leo Vindevogel was vóór de Tweede Wereldoorlog dé Vlaamse voorman van de Vlaamse Ardennen. Na de oorlog werd hij na een schijnproces ter dood veroordeeld. Zijn ideaal was een federaal België, waarin Vlaanderen over zijn eigen lot kan beschikken. En zoals zijn stadsgenoot Hendrik Vuye liet optekenen op *Doorbraak.be* (23/09/2013) “behoorden ook het behoud van de democratie en antimilitarisme tot het *Vindevogelisme*. Op dat punt verschilt Vindevogel van het VNV, dat naar zijn mening al te makkelijk de democratische principes overboord gooide.”

ces en zijn executie in 1945. De meeste andere aspecten uit het rijk gevulde leven van Vindevogel bleven tot nu toe onderbelicht. De fraai uitgegeven biografie van Pieter Jan Verstraete vult deze leemte en biedt een origineel en onbevooroordeeld beeld van Leo Vindevogel en zijn tijd.

Pieter Jan Verstraete, Leo Vindevogel. Biografie. 672 blz., 48 euro in de boekhandel of door storting van het bedrag op rek. BE64 4627 2867 9152 van P.J. Verstraete

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van 'Leo Vindevogel. Biografie'. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdvrage: **“Van welke taalgrensstad was Leo Vindevogel burgemeester tussen 1941 en 1944?”** Stuur uw antwoord voor 7 november naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Winnen het boek ‘Sporen van de Grote Oorlog’: J. Cheyns (Oostende), J. Severijns (Deurne), M. Van Opdorp (Brakel), R. Vanhoutte (Aalbeke) en R. Victoor (Brugge).

'Stand van het Land' binnenkort op dvd

In september en oktober trok N-VA-Kamerlid Siegfried Bracke langs 16 Vlaamse steden en gemeenten om een 'stand van het land' op te maken.

Hij bediende zich in zijn presentatie van sprekende grafieken en veelzeggende cijfers die de goednieuwsshow van de federale regering genadeloos doorprikken. Maar ook de vele Vlaamse troeven kwamen uitgebreid aan bod. In totaal woonden ruim 6 000 Vlamingen 'Café bij Bracke en vrienden' bij.

Kon u er niet bij zijn? Niet getreurd! De N-VA biedt u volgende maand een dvd aan, waarop u een integrale registratie vindt van Siegfried Brackes betoeg. Zo kunnen u en uw familie zelf zien waarom verandering broodnodig is.

© Miriel Prieters

Jong N-VA voert actie bij intrede koning in Antwerpen

Tijdens de blije intrede van koning Filip in Antwerpen voerde Jong N-VA een ludieke actie tegen het koningshuis. De jongeren deelden papieren kroontjes uit aan alle omstaanders.

"Het is niet eerlijk dat je in een bepaalde familie geboren moet zijn om koning te worden. Daarom hebben we iedereen tot koning gekroond", aldus de Jong N-VA'ers. "De monarchie is duur en antidemocratisch. Je kunt gewoon niet uitleggen waarom iemand macht en geld kan verwerven op basis van geboorterecht. Zoiets hoort thuis in de middeleeuwen, zeker niet in een rechtvaardige democratie van de 21ste eeuw."

De monarchie is duur en antidemocratisch. Je kunt gewoon niet uitleggen waarom iemand macht en geld kan verwerven op basis van geboorterecht. Zoiets hoort thuis in de middeleeuwen, zeker niet in een rechtvaardige democratie van de 21ste eeuw."

Wouter Beke krijgt Komkommerprijs

Jong N-VA reikte haar jaarlijkse Komkommerprijs uit aan CD&V-voorzitter Wouter Beke. Die vroeg zich namelijk af of het succes van zijn partij bij zestienjarigen toe te schrijven was aan zijn eigen sexappeal. Maar ondanks schriftelijke en telefonische bevestiging weigerde Beke in laatste instantie om de ludieke prijs in ontvangst te nemen ...

N-VA in de bres voor een bijenvriendelijk beleid

In het vorige Nieuw-Vlaamse Magazine kon u lezen dat de bijen het vandaag zeer moeilijk hebben en hoe de N-VA in enkele gemeenten een pilootproject opstartte om de bijen te helpen.

In de pilootgemeenten Lier, Sint-Niklaas, Sint-Pieters-Leeuw, Diepenbeek en Zonnebeke vertoonden we de documentaire *More Than Honey* en deelden de lokale afdelingen een folder en bloembollen van de bonte krokusbloem uit, een absolute favoriet van de bijen.

Honingwijn in Kasterlee

Ondertussen volgden al meer dan 25 andere afdelingen het voorbeeld van de

De N-VA-afdeling in pilootgemeente Diepenbeek deelde folders en bloembollen uit.

pilootgemeenten. Ze organiseerden elk hun eigen bijenactie. Zo deelde N-VA Kasterlee 700 zakjes met bloembollen uit op de lokale pompoenmarkt. Daarbij schon-

ken ze ook honingwijn en deelden ze honinglolly's uit.

40 000 krokussen

In totaal organiseerden 30 gemeenten - dat is 10 procent van Vlaanderen - al een bijenactie. In totaal werden er bijna 40 000 bloembollen uitgedeeld. Verschillende gemeenten waar de N-VA mee bestuurt hebben intussen initiatieven genomen om een bijenplan op te stellen. Heel wat andere afdelingen hebben in de gemeenteraad voorstellen ingediend voor een bestuivings- en bijenvriendelijk beleid.

Meer lezen?

Surf naar www.n-va.be/bijen

Welkom op mijn.n-va.be!

Het partijsecretariaat van de N-VA ontwikkelde een gloednieuw online ledenportaal. U kan er terecht met de inloggegevens die u eind oktober ontvangt, samen met de congresbrochure **Verandering voor Vooruitgang**. In dezelfde envelop vindt u ook een uitnodiging om uw lidmaatschap voor 2014 te verlengen. Hou uw brievenbus dus goed in de gaten!

- **Maak van democratie DOE-MEE-CRATIE**

De N-VA wil haar leden zo goed mogelijk leren kennen. Via het gloednieuwe ledenportaal **mijn.n-va.be** beheert u makkelijk zelf al uw gegevens.

- **Verleng uw lidmaatschap 2014**

Alle N-VA-leden zijn van harte welkom op ons partijcongres **Verandering voor Vooruitgang**, op 31 januari en 1 en 2 februari 2014 in Antwerpen. Het is daarom belangrijk dat u meteen uw lidmaatschap voor 2014 verlengt.

- **Schrijf u meteen in voor het congres**

Na registratie op **mijn.n-va.be** en betaling van uw lidgeld, kan u zich meteen inschrijven voor het congres **Verandering voor Vooruitgang**. U kan zich alvast voorbereiden door de ontwerp-congresteksten te lezen.

Alle details over het congres vindt u bovendien op de congreswebsite **www.veranderingvoorvooruitgang.be**

Voor vragen in verband met uw lidmaatschap kan u terecht op leden@n-va.be. Heeft u vragen over het congres? Contacteer ons dan via congres@n-va.be. Wij staan u ook graag telefonisch te woord op het nummer 02 219 49 30.

Succesvolle 'Onderwijsronde van Vlaanderen'

Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois: "We willen behouden wat goed is, maar de pijnpunten aanpakken."

Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois en Vlaams volksvertegenwoordiger en N-VA-onderwijsspecialist Kris Van Dijck toerden in oktober door Vlaanderen om de onderwijshervorming en de standpunten van de N-VA over onderwijs in elke provincie toe te lichten. Zo konden ze telkens rechtstreeks de dialoog aangaan met leerlingen, leerkrachten, directies en ouders.

Meer lezen? U vindt een bundeling van de vragen uit het publiek én de folder 'Samen houden we het Vlaamse onderwijs aan de top' op www.n-va.be/onderwijsronde. En op www.n-va.be/videos vindt u een video-verslag van de onderwijshalte in Gent.

Kris Van Dijck, Geert Bourgeois en enkele medewerkers verwerken tijdens de pauze de talrijke vragen uit het publiek.

Fractievoorzitter West-Vlaamse provincieraad

Kristof Pillaert

Gewezen arrondissementeel voorzitter, twaalf jaar provincieraadslid en tegelijkertijd ook fractievoorzitter van de oppositie in het eigen Hooglede, waar de N-VA in een lokaal kartel 10 van de 21 zetels binnenhaalde. West-Vlaams fractievoorzitter van de provincieraad Kristof Pillaert heeft al heel wat politieke kilometers op de teller.

“Toch was de ommekeer van oktober 2012 ook voor mij schrikken. De N-VA werd met 20 zetels van de 72 meteen de tweede grootste partij in de West-Vlaamse provincieraad. Een ongezien resultaat dat een hele nieuwe manier van werken vraagt. Over nieuw gesproken: liefst 19 van onze 20 provincieraadsliden hadden geen ervaring in de

Kristof Pillaert: “Het onbespreekbare opnieuw bespreekbaar maken en ‘verworven rechten’ consequent in vraag stellen. Daarvoor kan West-Vlaanderen op ons rekenen.”

provincieraad. Mijn rol als fractievoorzitter was het voorbije jaar dus in de eerste plaats die van coach, of misschien nog beter: die van speler-trainer.

Scherp maar correct

Ondertussen mag ik wel zeggen dat we een professionele werking op poten hebben gezet. De nodige structuren zijn opgericht en we hebben een medewerker kunnen aannemen. Iedereen heeft stilaan zijn plaats gevonden en onze fractie draait goed. Ik merk dat zowel de meerderheid als de andere oppositiefracties onder de indruk zijn van onze scherpe, maar correcte manier van oppositie voeren. Na een klein jaar kunnen we zonder schroom stellen dat we onze stempel drukken op de werking van de provincie.

Geen reisbureau

Een mooi voorbeeld daarvan is de ‘studiereis’ die onder druk van onze fractie is afgevoerd. In West-Vlaanderen is - of beter gezegd: was - het een tweejaarlijkse traditie om er met de hele provincieraad enkele dagen op uit te trekken. Allemaal goed en wel, maar wat er op het programma stond was veel meer ‘reis’ dan ‘studie’. Een provincieraad is geen reisbureau. Toen onze fractie te kennen gaf dat ze niet zou meegaan, durfden CD&V, sp.a en Open Vld niet anders dan meteen de hele reis af te blazen. Dat dit ons niet in dank wordt afgenomen, nemen we er graag bij. Aan die cultuur van zelfbediening heeft onze N-VA-fractie geen boodschap.

Een ander voorbeeld is de jaarlijkse openingszitting van de provincieraad. Daarvoor wordt nog steeds een presentiegeld uitbetaald. Nochtans is dat niet meer dan een korte speech van de gouverneur, gevolgd door een diner. Betaald worden om te gaan eten, dat krijgt alleen een politicus voor mekaar ... Alleen al aan presentiegelden kost dit de provincie 15 000 euro. Voor het tweede jaar op rij stelden wij voor om dit af te voeren. Maar helaas zonder succes. Onze fractie maakte er daarom een goed doel gelukkig mee.

Verandering

En zo zetten we voorzichtige stapjes in de goede richting. Het onbespreekbare opnieuw bespreekbaar maken en ‘verworven rechten’ consequent in vraag stellen. Daarvoor kan West-Vlaanderen op ons rekenen. De meerderheid kan dan wel haar ongenoegen laten blijken, vroeg of laat moet ze mee in ons verhaal. We krijgen ze af en toe toch op de knieën. Ook dat is de kracht van verandering.”

Met Filip, Kompany en Stromae tegen de N-VA?

Een mens moet in alle omstandigheden verdraagzaam blijven, zelfs wanneer de bemoeizucht van sommige opiniemakers aardig in begint te werken. Enkele recente voorbeelden.

Neem nu mevrouw Béatrice Delvaux, de gezaghebbende commentatrice van *Le Soir*. In Vlaanderen bekend om haar columns in *De Standaard*, niet zelden spuug richting N-VA. Ook zij heeft op de VRT de serie *Albert II* bekeken en zich verwonderd over de hoge kijkcijfers die ruim boven het miljoen kijkers reikten. Mevrouw Delvaux weet geen blijf met dit succes en bekent er in de war van te zijn (DS, 26/09/2013). Haar verbazing: Vlaanderen draagt de monarchie niet in het hart en plots loopt het storm voor een tv-serie over de koninklijke familie.

Foute vragen en ...

Delvaux vraagt zich af: Gaat het om voyeurisme? Fascinatie? Gehechtheid aan de koninklijke familie? De makers van de reeks zijn zo wijs geweest hun werkstuk als 'fictie binnen de historische lijnen' te omschrijven. Een weldoordachte truc om zich in te dekken, want de serie bevat naast het noodzakelijk theatrale ook één grote leugen: een Belgische koninklijke familie die Nederlands praat. *Du jamais vu* en nog minder *entendu!* Waarom we met zovelen keken? *Voyeurisme?* Zeker weten! *Fascinatie?* Kom nou! *Gehechtheid?* Laat ons lachen!

... het Vlaamse antwoord

En mevrouw Delvaux boort door: "Wat zal het effect zijn van die plotse interesse voor het koningshuis in Vlaanderen? Zal wat geldt voor de Rode Duivels en Kompany ook spelen voor Albert en Filip?" Dit is een vraagstelling die naar paranoia neigt. Want waarom zou het feit dat Albert en Paola hun

bloedjes onvoldoende affectie gaven ons moeten ontroeren? De zielige Laurent, de onhandige Filip. Zou Vlaanderen hen ooit in het hart kunnen sluiten? "Houdt u nu van de koninklijke familie of niet?" wil Delvaux weten. De Waalse vergist zich deerlijk, want in haar vraag ligt het fundamentele verschil tussen het Vlaamse en het Franstalige denken. Niemand minder dan de immer Vlaamskritische Walter Zinnen geeft het antwoord (in *Mens erger je!*, uitg. Pelckmans): "Albert II had de laatste Belgische monarch moeten zijn." Zo kent Béatrice Delvaux meteen het Vlaamse antwoord op haar Belgicaine vraag.

“

Een Belgische koninklijke familie die Nederlands praat? Meer dan fictie, een leugen.

Een andere foute inschatting van de commentatrice is de verwachting (of is het hoop?) dat de successen van Kompany en *compagnie* "... de verkiezingen van mei 2014 zullen beïnvloeden en gevolgen hebben voor het anti-Belgische en Vlaams-nationalistische discours, met name van N-VA." Eenzelfde stelling wordt graag verwoord door Groen-Kamerlid Kristof Calvo (volut *y Castañer*). Deze jongen van Catalaanse komaf speelt nu pleitbezorger van wat hij omschrijft als 'een moderne belgitude' en schrijft op zijn blog (10/09/2013): "Vincent Kompany als belangrijkste tegenspeler van de N-VA." Hij haalt er zelfs zanger Stromae bij nadat deze, op het podium van de Franstalige feesten in Brussel,

het publiek vroeg of het "Frans én Vlaams spreekt". Voor Calvo misschien een moedige Belgische geste, voor ons een belediging. Onze taal is het Nederlands! Tot slot sleurt Calvo er ook de atletenbroers Borlée bij. Wat hij beter niet had gedaan ... Wie heeft die jongens al ooit één woord Nederlands horen praten?

Bedrogen uitkomen

Dat Calvo er niet gerust op is, mag blijken uit zijn opiniebijdrage (*De Morgen*, 05/09/2013) waarin hij een bevraging bij 16-jarigen commentarieert. Onderzoek wees uit dat jongeren massaal voor de N-VA kiezen. Calvo troost zichzelf: "Onder de N-VA-kiezers zijn er wellicht relatief weinig separatisten. De kans is groter dat ze naast van Bart De Wever ook fan zijn van Vincent Kompany en Stromae, beiden stilaan uitgegroeid tot symbolen van het hedendaagse, multiculturele België."

Ook de VRT vond het nodig het thema uit te benen. Eerst in *Terzake* en later in *Volt* (09/10/2013). Daarin sprak Liesbeth van Impe (*Het Nieuwsblad*) de kloeke woorden: "Als er belgicisten zijn die hopen met de kwalificatie van de Rode Duivels de N-VA klein te krijgen dan denk ik dat ze bedrogen zullen uitkomen." En mocht dat niet lukken, is er nog de Waalse acteur Olivier Gourmet die verklaarde: "La N-VA? Pour moi, ce genre de parti devrait être interdit." (RTBF, 30/09/2013)

Inderdaad, een mens moet in alle omstandigheden verdraagzaam blijven ...

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Senator

Sabine Vermeulen

1

Vlaams Parlementsvoorzitter Jan Peumans vroeg je in het vorige nummer of je ervaring als provinciaal bewegingsverantwoordelijke op het partijsecretariaat van pas komt in je job als senator.

Zeker en vast! De job als provinciaal bewegingsverantwoordelijke heeft mijn persoonlijk en politiek netwerk sterk uitgebreid. En dit netwerk komt mij nu van pas. Het was ook een hulp om sneller mijn weg te vinden tijdens mijn eerste maanden als senator. Als provinciaal bewegingsverantwoordelijke leerde ik ook het belang van strategie en van de politieke verhoudingen beter kennen. Een nuttig inzicht dat ik nu goed kan gebruiken.

2

Je hebt je onder meer verdiept in het thema ontwikkelingssamenwerking. Je ging er zelfs voor op cursus. Veel bijgeleerd?

Ik volgde een opleiding waarin de uitgebreide thematiek van de ontwikkelingsamenwerking aan bod kwam. Er was ook een sessie over het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank, waar ik veel van heb opgestoken. Ook de getuigenissen van personen die werken of wonen in een ontwikkelingsland waren zeer interessant. Ze geven een nog bredere kijk op het thema. Ik ben er nu des te meer van overtuigd dat de focus moet liggen op 'samenwerken voor ontwikkeling'.

3

Je was ooit verantwoordelijke van een drukkerij in een beschutte werkplaats. Dat heeft ongetwijfeld je sociaal engagement gevormd?

In die beschutte werkplaats heb ik vooral mensenkennis opgedaan. En ik heb daar ook ondervonden dat ik heel graag met mensen werk. Maar mijn echte kennismaking met sociaal engagement was toen ik op 25-jarige leeftijd lid werd van de vereniging 'Jonge Economische Kamer' in Deinze. Dat wekte mijn interesse in politiek en mijn inzet en aandacht voor anderen. Zes jaar geleden stond ik al eens als 'Lidmaat' in dit magazine. Ik vertelde toen over mijn engagement voor een school op de Filippijnen en voor de lokale N-VA-afdeling. Twee zaken waarvoor ik mij nog steeds graag inzet!

4

De herfst is begonnen, de bladeren vallen, het weer slaat om. Ben jij zo iemand wier gemoed mee de seizoenen volgt?

Ik probeer steeds de glimlach te behouden, wat me redelijk goed lukt. Maar als ik toch het goede humeur dreig te verliezen, ga ik een eindje met de hond wandelen, en dan liefst aan zee. Dat verricht bij mij wonderen, zelfs bij koud regenweer.

5

Welke vraag wil je stellen aan senator Karl Vanlouwe, die wij volgende keer vijf vragen voorleggen?

Karl, als Vlaamse N-VA'er campagne voeren in het tweetalige Brussel lijkt me een heel moeilijke opgave. Hoe begin je daaraan en hoe hou je vol?

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Oktober 2013

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:

Nele Hiers.

Medewerkers:

Mariam Al Merrouni, Kristof D'Exelle,
Arnout De Cuyper, Sven De Neef,
Ellen Devriendt, Hans Govaerts,
Xavier Lesenne, Sander Loones,
Benjamin Muylaert, Joachim Pohlmann,
Tinne Stukkens, Maurits van Liedekerke.

Directeur:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
18 oktober 2013.

**Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?**

**Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven**